

РЕШЕНИЕ

№ 7333

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6753** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. 8, ал.4 от Наредба за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища, поради липса на свободни места /наричана по-долу само Наредбата/.

Образувано е по жалба на Д. Х. Г. срещу Отказ № РОК22-ГР94-396/1/19.05.2022г. и Отказ № РОК22-ГР94-396/3/31.05.2022г. на кмета на Столична община, район „О. купел“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с изискването на чл.59, ал.2, т.5 и т.7 АПК, нормите на материалния закон и неговата цел. Позоваването от ответника на разпоредбата на чл.57, ал.1 от ЗПУО, без отчитане на хипотезите на ал.2 и ал.4 било непълно, представлявало по същество постановяването на допълнителни условия, които не са предвидени от законодателя в приложимата Наредба и създавали ограничения за правоимащото лице. Актът противоречал и на принципа по чл.6, ал.3 АПК, защото органът е бил длъжен да приложи по-благоприятния режим, който гарантира равнопоставеност между всички тригодишни деца за компенсиране на разходите на техните родители, поради неприемането им в държавни или общински детски градини, заради липсата на свободни места.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. С. А., който поддържа оспорването на акта и моли за неговата отмяна. Претендира присъждане на направените по делото разноски, които възлизат на стойност от 610.00 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът – кмет на Столична община, район „О. купел“ се представлява от юрк. В. П., който оспорва жалбата. По същество на спора се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено от Д. Х. Г. заявление вх. № РОК22-ГР94-396/05.05.2022г. с искане за учебната 2021/2022г. да бъдат изплатени компенсации за извършените разходи за обучението на М. Д. Г.. Посочено е, че за учебната 2021/2022г. родителите на детето не получават на друго основание от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми средства за подпомагане на обучението. Обучението на детето се осъществявало в Частна детска градина „М.“, за удостоверяване на което обстоятелство е приложен договор от 28.02.2022г.

Видно от удостоверение за раждане № [ЕГН], детето М. Д. Г. е родено на 12.04.2019г. в [населено място] от родители: майка П. Р. Н. и баща Д. Х. Г..

Не се спори между страните в процеса, че за учебната 2021/2022г. детето М. Д. Г. е кандидатствало за прием в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в общинска детска градина № 164 „З.“ и не е било прието поради липса на свободни места.

С оспорените актове, кмета на Столична община, район „О. купел“ е отказъл да бъде изплатена компенсация за направени разходи за обучението и отглеждането на М. Д. Г. за учебната 2021/2022 година. В мотивите е изложено, че правото на тази компенсация може да бъде удовлетворено след 15.09.2022г., а не преди тази дата, тъй като детето е навършило тригодишна възраст на 12.04.2022г. и може да кандидатства за компенсации за учебната 2022/2023 година.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства удостоверяващи датата на съобщаването му.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от Д. Х. Г. и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган- кмета на район „О. купел“, в кръга на правомощията му, предоставени по делегация със Заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021г. на кмета на Столична община и предвид териториалната му компетентност. Не се констатира порок на решението по чл.146,

ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висияния съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.283, ал.1, т.11 от ЗПУО, средствата за подпомагане на равния достъп и за подкрепа за личностно развитие включват компенсиране на разходите за отглеждане и обучение на деца, които не са приети поради липса на места за предучилищно образование в държавни и общински детски градини и училища. Съгласно чл.283, ал.12 от ЗПУО държавата предоставя средства за родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато: 1. детето не е прието за съответната учебна година поради липса на свободни места за целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище,

за които е кандидатствало, и 2. не е предложено от общината по местоживееене на детето друго равностойно място в общинска детска градина или училище. Условиата и редът за предоставяне и изплащане на средствата се определят с Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища, поради липса на свободни места /обн. ДВ. 20/09.03.2021г., изм. и доп. ДВ. бр.79/21.09.2021г./.

В чл. 3, ал. 1 от Наредбата са посочени условията, които следва едновременно да са изпълнени, за да имат право родителите да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им: 1. детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл.59, ал.1 от ЗПУО, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година; 2. детето да не е записано в целодневна, полудневна или почасова организация на предучилищното образование в нито една държавна или общинска детска градина или училище; 3. общината по настоящия адрес на детето не е предложила на родителите друго равностойно място за предучилищно образование на детето в общинска детска градина или училище за съответната учебна година поради липса на свободни места във всички детски градини и училища в прилежащия район; 4. за съответната учебна година детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище; 5. ако детето е в задължителна предучилищна възраст и е записано за задължително предучилищно образование в частна детска градина или в частно училище - частната институция да не е включена в системата на държавно финансиране; 6. родителите да не получават подпомагане от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми за същите дейности на друго основание за периода, за който се изплащат средства за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението. Анализът на разпоредбите на чл. 8 и чл. 10 от Наредбата показва, че на първо място се преценява дали са налице условията на чл. 3 за получаване на компенсиране на разходите за съответната учебна година, като ако не са налице условията за това, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите. Ако са налице условията за компенсиране на разходите за съответната учебна година, се извършва преценка дали са налице изискванията на чл. 3, ал. 1, т. 2, 4 и 6 от Наредбата, проверка на подадените документи, съгласно изискванията на чл. 4-8 от Наредбата и на допустимостта на разходите. Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице със заповед определя размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или мотивирано отказва изплащането на компенсация за недопустимите разходи. Следователно преценката дали са налице условия за получаване на компенсиране на разходите за съответната учебна година и издаването на отказ за това е в правомощията на кмета на общината.

Детето М. Д. Г. е навършило тригодишна възраст на 12.04.2022г. Съгласно чл.57, ал.1 от ЗПУО „децата постъпват в детската градина не по-рано от учебната година, която започва в годината на навършване на тригодишната им възраст“. Предучилищното

образование се организира в учебни години. По см. на чл.63, ал.2 от ЗПУО „учебната година в предучилищното образование започва на 15 септември и е с продължителност 12 месеца“. Следователно децата, които навършват тригодишна възраст през 2022г. могат да бъдат приети в детска градина най-рано на 15.09.2022г. Това от друга страна означава, че правото да получат компенсация на разходите по цитираната Наредба възниква за учебната 2022/2023 година. В случая, се претендира компенсиране на разходите, пряко свързани с обучението на детето за предходната учебна 2021/2022 година, през която учебна година детето не отговаря на условията за прием в държавна или общинска детска градина, поради ненавършване на тригодишна възраст към 15.09.2021г. Очевидно не е приложима в казуса, разпоредбата на чл.57, ал.2 от ЗПУО, за постъпване в детската градина на детето М. Д. Г. при навършени 2 години към 15.09.2021г., доколкото на територията на Столична община, район „О. купел“ няма липса на яслени групи, както и наличие на свободни места в ДГ № 164 „З.“.

С оглед всички събрани доказателства в хода на проведното се административно производство, достатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод, че не е изпълнено условието на чл.3, ал.1 от Наредбата във вр. чл.57, ал.1 от ЗПУО, за учебната 2021/2022 година.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че не е съществен фактическият състав по чл. 3, ал.1 от Наредбата за финансово компенсиране на родителя за допустимите разходи, пряко свързани с отглеждането и обучението на детето му. Както бе вече обсъдено в конкретния случай се установява безспорно и недвусмислено липсата на предпоставките визирани в правната норма, свързани с изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите на родителите на детето М. Д. Г., което не е било прието в държавни или общински детски градини, поради липса на места за предучилищно образование в тях. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В заключение, съдът приема, че отказът на кмета на Столична община, район „О. купел“ е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърден. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за Д. Х. Г..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Х. Г. срещу Отказ № РОК22-ГР94-396/1/19.05.2022г. и Отказ № РОК22-ГР94-396/3/31.05.2022г. на кмета на Столична община, район „О. купел“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: